47.

REGÉLŐ.

Pesten csötörtökön junius 11kén **1840.**

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. boritéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

A' két Sforza.

eredeti beszély. *)

Esküdve lőn az eskü, 's megdüle
A' zsarnok; és szabadság is vele.

N. T.

Louis: Ein edles Wesen zeigest du
Aus grossen Trieben, dir im Busen ringend
Bricht ein Erdbeben aus von Edelmuth.
O welchen edlen Zweikampf hast du nicht
Gefochten. SHAKESPEARE.

I. Az erkély.

Tizenegy óra volt. Milano utszáin lassanként elhunyt a' nappali élénk zaj; csak itt ott pislogott még egy mécs az ablakokban; itt ott lejtett-el egy Domino az ürültt utszákon. Ha az ember a' ricciardii palota mellett setált volna, annak goth épülete, 's az azon elömlő antik telség különösen magára vonná a' figyelmet.

Három erkély nyult-ki aranyzott rácsokkal az ablakok magas öblözetéből. A' középső különösen igényelheté nem annyira pompája mint izletességeért az arra menők figyelmét. Azt egészen az akkori kor dús fénye árzá-szét. Minden vizsgáló észreveheté, hogy e' lakban valami hatalmas Nobili osztja parancsait. Arab szőnyegek takarák az alzatot, keleti virágokkal himezvék; a' vánkosok finom zöld bársonból voltak, puha hókaroknak kinálkozók; a' rácsozaton narancs-szinű bárson folyt végig, büszke csókolhatni urnéja ruháit.

Az erkély két ékes kerevetén két érdekes arcz tünik előnkbe. Ezeknek egyike a' nagy tekintetű 's tiszteletű Ricciardi Tiberio leánya, Bianca volt. Öltözete egyszerű; világos kék bárson simult a' kerekded 's hattyú-fehér tagokhoz; sötét fürtök csókdosák az alabastrom vállakat, mellyeket a' játszi lebel ollykor-ollykor a' halvány rózsa arczokkal enyelgtete. Ezeken valami szende bú ömleszté fátyolát: mig a' bibor-ajkakon szivvarázsló hangok suhantak-ki, 's az anda tüzes szemek — ugy látszott — egy távuli tárgyhoz voltak lekötve.

*) Szecsödi Pál és Latinak Rudolfnak rokonkeblüleg

Debreceni Egyetem Egyetemi és Nemzeti Könyvtár Jelzet: 252.906

A' másik hölgy gyengéden simult Biancához. A' hölgynek könnyű gördületű arany hajai, pirkadó rózsa-arcza, vidor élénk szemei, szóllni termett ajkai kitünő ellentétet nyilvánitának a' másik hölgy komoly kedélyével. Ezen hölgy Luchesi Irene volt, testi is, de jobban lelki rokona Ricciardi Biancának.

„O mi szép e' magános éj édes Ireném! — mond Bianca — midőn a' nap hevétől ellankadt virágok feltárják kelyhöket; midőn elnémul a' zsibongó zaj, 's az ember felkél magányából, és meglesi az égnek szemeit, az egyedül őrködni látszó csillagokat, mellyek mintha intenék az embereket tetteik átfontolására. A' háboritlan csend ugy látszik, időt enged, hogy a' zajongó kebel csatáit csillapitsa az ember. O hányszor gondolkoztam én édes Ireném éppen e' kereveten, éppen illy pompás éjen azon borzasztó napokról, mellyeket a'fekete alkotmány Milano polgárainak gyászul innepélyzett. O hányszor sirtam azon ártatlan elvérezett polgárokért, kiket egy zsarnok kénye, törvény, emberjog ellenére feláldozott. Ah Ireném! te nem akarod láttatni tán, mennyire érzed velem Milano sajgó sebeit!"

„„Istenemre! e' hölgy őrangyal!"" — mond egy fekete Domino, ki a' hölgyektől észrevétlen az erkély alatt várta az őt elbájolta-Bianca beszédét.

„Ne hidd édesem — felelt Irene — hogy én szintén ne érzeném a' sebeket, mellyek kebledet is vérzik: de ki képes Galeazzo ellen valamit tenni?"

„Talán találkozni fog Milano hősei között, ki jelt ad — sohajta Bianca — én a' követőkről nem kétkedem!"

„Adja Isten! de beszéljünk másról édes Biancám! — suttogá a' vidor szeszélyü hölgy — mondd-meg nekem inkább, miért jársz te mostanában annyit S. Stephano egyházába?"

Bianca egy homlokig pirulattal válaszolt.

„Ugy-e, azon magas barna ifjú a' mellettedi oszlopnál, ez azon irany, melly téged annyiszor von a' máskor alig látogatott misére?"

Bianca nem hallgatá végig a' csintalan suttogásait, könnyüden lebbent a' terembe, 's egy csinos ében mandolinnal tért vissza.

„Ugyan kérlek hallgass! jer inkább énekeljük azon kedves hangzatkánkat."

Irene nem vonakodott, 's az „anima dove sei" édes zenével ömlött-el a' két hölgy ajkairól.

Egy az erkély alatti szerelmeshez igen hasonló fekete alak közelgett most, 's Irene észrevette, mint reszket Bianca keze a' huron, midőn a' két égve epedő sötét szempár összetalálkozik, és szava az elhaladóra andalogtában igen rezeg.

„Ki volt ez?" — susogá Irene.

Debreceni Egyetem Egyetemi és Nemzeti Könyvtár Jelzet: 252.906

„Nem tudom — sohajtá Bianca, 's pirulatát elfedendő simult Irene vállához, annak derekát átfüzve.

„Ő az, ő az — suttogá mélyen pirulva nem sokára Bianca — igen, ő az, az oszlop melletti ifjú. Igen, neked igazad van Ireném! ő mindig megjelenik az egyházban, 's imám közt is érzem a' lángpillanatok hatalmát. Igen Irene, ő szeret engem; ezt önérzetem 's a' finom női tapintat biztositja nekem. És én — szabad-e ezt egy barátné hű keblébe átömleszteni — suttogá szivdobogva a' hölgy — én is szeretem őt, 's ki tudja, valljon a' családi, a' külső viszonyok nem fogják-e kegyetlenül széttapodni a' szellemileg választhatlan rózsalánzot.“

Mind ezt hallá a' fekete domino az erkély alatt a' nélkül, hogy a' hölgyek gyanitották volna, hogy az oszlop melletti férfiú fültanúja ezeknek 's még többeknek.

II. A' fejedelem.

Azon elhiresztelt pompájú termekbe viszlek olvasóm, mellyekben Galeazzo Sforza, a' nagy Francesco érdemetlen utódja, Milano Nerója, szétárasztá pazar fényét. A' terembe léptet keleti dússágokban drága gyöngybojtos szőnyegek zárták-el. Ezek mellett két felől az ó görög világ remekei, tán még Mumius és Verres idejében rablott pompás szobrok nyultak-el. Égszin nehéz arabszövet boritá a' falzatot, hol Manetti, Massaccio, Giotto mivei fénylettek pompás rimzetektől körülölelve. A' lábszőnyegek japani bélyeget hordának. A' fal körül több ékes keleti divanok, asztalkák 's más butorzatok nyultak-el; itt ott Velencze 's Paris leghiresebb gyárai-szülte pamlagok nyujták-el rugalmas hátaikat, mintegy eltemetni vágyók a' rájok fekvőket.

Az ablakban bibor könyöklőkre támaszkodva egy középtermetű férfiú tünt elő. Öltözete a' legpazarabb 's fényesebb volt, rubinok 's gyémántoktól fénylő, a' nyugoti 's olasz izlést, keleti pompával vegyitő. Vonalmai, — bár valának rajtok nemes büszkeség bélyegei is—sötétek voltak 's romboltak a' szilaj szenvedélytől. A' könyöklő, Milano fejedelme, Maria Galeazzo Sforza.

A' teremben még két alak volt; egyik egy közép idejű férfiú, kinek arczára a' mosolygó hizelgés, alacson csuszás udvarnoki bélyeget nyomtak. A' férfiú Anastasio Beccati, a' fejdelem titoknoka 's udvarmestere; másik egy fiatal arab, fekete bárson egyszerű öltözetben. Ő néma testőre volt a' fejedelemnek, 's mivel mit sem beszélhete-ki, beavatott minden titkába. Gyorsan fordult-meg Anastasio közeledtekor Sforza; megszoritá annak kezét, 's egy nyugágyra veté magát kényelmesen.

„Mi hir Beccati?“

Debreceni Egyetem Egyetemi és Nemzeti Könyvtár Jelzet: 252.906

‚Nem a' legkedvezőbb — sohajta a' kegyenez — a' hölgy negédes; a' cselédség hű; az atyát — ismeri Galeazzo.'

„Ezer aranyat neked; de a' leányt meg kell hóditnod számomra, érted? én parancsolom!"

Mélyen 's udvari mosolylyal hajtogatá magát Beccati, számitva magában a' félreteendő aranyokat. — ‚Rajta fogok lenni felséges uram!' — válaszolt végre.

„Hát Mariával hogy' áll a' dolog? Istenemre! a' hölgy pompásan énekel, és gyönyörű romai orra 's csókra termett ajkai vannak."

‚Ismerheted 's gondolhatod fejedelmem! ő szinésznő!'

„Értelek; — és Iginia Aldini?"

‚Kész minden perczben a' fejdelmet lakába fogadni!'

„Minden meghajol hát Galeazzónak — gondolá Sforza — minden büszke szerelmére, csak a' kevély Ricciardi leánya nem. Ez, mi engem bánt, 's mi jobban ingerli fellángolt érzelmimet. Egekre! a' hölgy csak most tünt szembe: de hozzá foghatót még nem láttam. Manetti Lucretiájával merném összehasonlitni; csakhogy élő 's holt között nagy a' különbség. — Mit csinál Bona?" — kérdé fennhangon a' fejedelem.

‚Könyeket pillanték szemeiben!' — válaszolt Anastasio.

„A' nő szenved — gondolá Maria — 's az egekre! egy Galeazzo neje nem érdemes erre. Mást kell gondolnom. Ő könyűs szemekkel nézi-el kalandimat; mert szeret, egy hölgy lelkesültével szeret engem. — Igaz, hogy, megy a' munka?"

‚Hol felséged?'

„A' föld alatt, a' boltozatban, értetlen!"

‚Ugy! — már csak valami husz ölre vannak tőle: de nehéz, a' munka, mert zajtalan 's vigyázva kell azt folytatni; különben is kevés meghitt ember dolgozhatik.'

„Hacsak a' falak nem, ők ne beszéljenek; értesz Anastasio? most távozhatol!" — mond a' fejedelem, 's az udvarnok mély bókolatok között siete-ki, 's félre hajtván az ajtó-szőnyeget, hosszú sorát tünteté elő az ezüst himzetű selyem öltönyös apródoknak.

Olvasóm kivehette, hogy Galeazzo Sforza, a' pazarló buja, de mivelt fejedelem jelenleg is nehány szép 's előkelő hölgyek után veté hálóját. Elhanyagolva a' nehéz status-dolgokat, amazokat meghóditni volt czélja, azokra pazarlá kincseit, mellyeket tán zsarnoksága vérrel, kiirtott polgárházaktól csikart-ki.

A' negédes hölgy, kit legjobban horgásza, nem egyéb volt, mint Ricciardi Bianca, — 's azon szilárd de jobban nyakas daczczal, minemű sajátjok volt a' Sforzáknak, határzá-el minden veszé-

Debreceni Egyetem Egyetemi és Nemzeti Könyvtár Jelzet: 252.906

lyen áttörni, a' végsőt megkisértni, 's nem nyugodni addig, mig Biancát szenvedélyes karjai közé nem szorithatja.

Egy lágy megtérő pillanat tünhetett-fel a' fejedelem vonalmiban, midőn Amode Bonára, nejére, gondolt. Sajnálta, hogy a' büszke Galeazzo neje szenved, 's érzé némileg azon édesen ölő mérget, a' szenvedély sülyesztő örvényét: de ez emelkedésre nem tudott, vagy nem akart elég erőt forditni.

(*Folytatása következik*)

PESTI VIZSGÁLÓ.

Lóverseny; mükiállitás; időjárat. A' pesti lóversenyek elsője jun 6-án, délutáni 4 órától 7ig ment végbe; meglehetős számú nézők előtt 's kissé hüvös időben Első futás a' 250 arany nemzeti dijért volt, melly 30 aranyat érő 's magyar ország czimerével ékesitett serlegben csillogott. Pályatér 1 angol mértföld; tétel 16 arany, fele bánat; a' tétössz fele első, fele 2-ik lóé. Indult 4 ló; Lichtenstein Alajos hg v. p k. Polka kitört; czélhoz első: Károlyi György grófnak Lichtenstein Alajos hg. által nevezett sg. m. Rui-Blas; második, Csapody Pál ur sg m. Piros; harmadik, Czindery László úr. sg. k. Selma ért. A' pályatért 2' 5'' alatt futák körül. Csapody Pál Kupa, Czindery László Dahlia, Festetics M. gr. Armida, Hunyady József gr Negress és Argus, Lichtensten Al. hg. Murphy-Lady-Tann, Lichtenstein Fer. hg. Galopade Eona és Galopade-Little-Bo-peep-ért bánatot fizettek. — 2-ik Batthányi-Kazimir dij 100 ar. 1. ang. mf. Tét 20 arany; fuss vagy fizess. Futott 6. ló. Czélnál első Széchenyi István gr. p. m. Mazeppa, félvér (Csapody ur által Somogy megyében neveltetett); második Harrach Fer. gr. sg. k. The Rose; harmadik Traun. gr. vil. g. m. (félvér) Romeo; negyedik Lichtenstein Al hg. p. m Ács; ötödik Forray Iván b. p pr. Figaro; hatodk Auersberg Vin. hg. p. m. Algyja volt. A' pályatért 2' alatt futák körül. Visszahuzattak Csapody Pál ur Jemina, Lichtenstein Al. hg. Puce, kanczáik. — 3-ik Hazafi-dij 100. ar. 2 ang. mf. ismételve. Nyertes Lichtenstein Al hg. sg k. Furiosissima Széchenyi István gr. sg. k. Galoppade elöször kitörvén 's elmaradván, több futás szükségtelen lön Visszahuzattak Czindery László Selma, Hunyady Józs. gr. Reserve, Lichtenstein Al. hg. Polka 's ugyan annak Lily nevü lovaik — 5-ik Batthyány-Hunyady-dij 100 ar. 2. ang. mf. Tet 20 ar. fele bánat. A' pályázók 3' 3'' alatt járták körül a' pályatért, Czélnál első Lichtenstein Al. hg Furiosissima; második, Trauttmansdorf hg. Laura; harmadk Harrach gr. Bantam; negyedik Csapody Pál ur Jemima; ötödik Széchenyi István gr. Juliettá-ja volt. Harrach F. gr. Rose, Hunyady Józs. gr. Reserve Lichtenstein Al hg. Puce, Lichtenstein Fer. hg. Charmer; Trauttmansdorf hg Eliza, Hunyady Józs. g. Anette, Festetics R. gr. Armida kanczákért bánatot fizettek. — Végre paraszt próbafutás. Indult négy ló; kettő kitört, egy elmaradt. — Szünetek közben katonaibanda játszott. — A' mükiállitás jun. 7-én kezdetett-meg, miről maga helyén majd jövő lapjainkban. Idő járatunk legváltozóbb; jun. 3-kán iszonyú orkán dühöngött; ezután hüvös eső állott-be, utána következett hüvös napokkal, 's végre 7-től fogva szép, tavaszi napoknak örvendünk.

Debreceni Egyetem Egyetemi és Nemzeti Könyvtár Jelzet: 252.906

INNEPLES.

Chinai lakoma Maimatschinban.

(*Vége*).

Mig csemegéztünk, vendéglőnk, ruhát váltandó, szobájába vonult. — Chinában udvariasság jele, ebéd után ujra öltözködni. Visszajöttekor a' Dsargutschei pompás barnaszinü selyemöltönyt 's kék atlasz mellényt viselt. Több nevezetességet, könyveket, fegyvereket 's a' t. megmutatván, ajánlá magát, hogy min et szinház idejeig a' templomba vezetend. E' templom, melly azon chinai házakhoz hasonlit, mellyeket az egész világ ismer, négyszögü vala, hosszú előre nyuló párkánynyal, melly az épületet környező oszlopokon nyugvék. Mi sem különösb azon festvények és czifrázatok tömegénél, mellyek e' párkányon láthatók. Az oszlopok megaranyozvák 's felirásokkal fedvék; a' falakon mythologi jelképek 's a' sz. könyvekből mondások felrajzolvák. A' templom belseje három részre van osztva; az istenségek fülkékbe helyezvék, mellyek előtt asztalok égő viasztyertyákkal, vizzel töltött néhány edény, különféle füstölő eszköz 's áldozat — ajándékok, mellyek nagyobbára virágok, buza 's hasonló tárgyakból állnak, felállitvák. Asztalok fölött függönyök és zászlók lebegnek 's elrejtik az istenség képét. A' falak arany czifrázatokkal 's legélénkebb szinü fresco-festvényekkel diszitvék. E' festvények jelesb tetteket és eszményeket ábrázolnak azon istenségek életéből, kiknek szentelve van a' templom, jelesül pedig azon harczokat, mellyek által a' leghiresb közttök főhatalomra jutott. Ha a' fülkékhez, mellyekben az istenségek állnak, kiket nem láthatni a' templomba lépéskor, közelit az ember, majdnem lehetlen, hogy csudálat, sőt félelem miatt el ne némuljon e' különös ábrák látásakor, mellyek mintegy 20 lábnyi magasak, vonásaik pedig undoritók. Ruháik szintolly különösek, mint arczaik, 's körülöttök minden olly gond 's mesterséggel van vésve és festve, melly igen ügyes művészekre mutat. Azon templomban, mellyet meglátogattam, 9 istenség vala, három csoportulatra osztva. Közepén Fo vala; tanitványai, kik tudományát terjesztek, környezetében. A' templom alsó részében a' háború, igazságosság, kereskedés, földmivelés 's több kisebb rendü istenségek valának láthatók. Egyedül Fo vala sárga atlaszruhában; olly szin, mellyet a' chinaiak szentnek tartanak, 's mellyet csak a' császár hordhat. Részemről a' maimatschini templom volt a' legnevezetesb tárgy, mellyet utamban láték.

Ez alatt elérkezett a' szinházi előadás ideje, 's a' Dsargutschei páholyába menénk. A' szinház hasonlitott ahhoz, mellyet népünnepek alatt az elysiumi mezőken épitnek. Chinai módon nagy izléssel volt feldiszitve, kinyuló párkánynyal körülvéve, 's igen jól befestve. Felirások fölül 's az előtér oszlopain valának. Nőszerepeket mintegy 15 éves szép fiúk adnak. A' nézők szabadban ülnek; csak a' Dsargutschei 's előbbkelő kalmároknak vannak páholyaik, mellyek szemközt állnak a' szinpaddal. A' szinmű, mellyet adtak, melodrama; felvonások közt hangászat vala. E' borzasztó zenét hallani kell hogy fogalmunk legyen az iszonyú trombiták, billentyük nélküli, hat lábnyi hosszú fuvolák rosz hangjairól, mellyeket czimbalmok, tam-tam 's bizonyos dobnemmel kisérenek; mit egy órányira hallhatni; mindezt még fölülmulá egy fertelmes tengeri trombitának hangja. A' szinmű tárgya China történetéből volt véve. Egy császár trónjától fosztatik-meg bizonyos zendülő által, ki égtől ihletettnek nyilvánitá magát, 's ezzel részére hóditá a' népet. A' csá-

Debreceni Egyetem Egyetemi és Nemzeti Könyvtár Jelzet: 252.906

szár tömlöczben hal-meg, 's a' császárné egy messze tartományba vonul, hol bátorsága és eröködéseinek sikerül magához vonni alattvalóinak egy részét; megtámadja a' trónrablót, 's önkezével megölvén öt, fiát ülteti a' trónra. Mind e' közé játékok és harczok valának elegyitve, mellyek nem sokkal nevetségesebbek azoknál, mellyek Europa fővárosai kis szinpadain láthatók.

Azokból, miket tapasztalhaték, itélve, maguk a' maimatschini legelöbbkelö chinaiak is felette tudatlanok; legalább ollyaknak mutatják magukat mind abban, mi öket személyesen nem illeti. Ők magukat minden nemzet fölött fölülemelkedetteknek képzelik, vagy inkább más nemzeteket barbaroknak tartanak, kik itéletök szerint alig jobbak valamivel a' kutyáknál. A' Dsargutschei előtt p. o. egészen ujság vala, hogy franczia nemzet is van. Európában ők csak angolok és portugalokat ismernek, 's azt hiszik, az oroszok már Ázsiában vannak. Arról ellenben, mi önszeretetöket vagy hasznukat illeti, a' chinaiak éretten itélnek, 's helyesen éreznek, mi nálok oktatás helyét pótolja. Elöitéletei miatt a' népet nem okozhatni, de igen a' dölyfös és tudatlan kormányt, melly a' népet zárva tartja, 's közlekedését más nemzetekkel tiltja. Tudom, miszerint a' chinai nép éppen nem ellenzené, hogy nyiljék-meg elötte a' világ, 's igen jól érzi, mit nyerne ez által: de csekély része csak remegve mer e' tárgyról beszélni az idegennel; mert tudja, hogy borzasztó büntetés vár azokra, kik illy ohajtást nyilvánitni mernek — bár az mindenütt, el van terjedve.

KÜLÖNFÉLE.

Művész boszú. — Paolo Diana, hires olasz hegedüs, egy napon Rolla-hoz, a' m lanoi hegedü-iskola tanokához megy, kérvén öt, hogy tanitványának fogadná-fel. Ez azonban azon ürügy alatt, hogy neki már nincs tanitóra szüksége, megtagadá kérelmét. Egy idö mulva ismét hozzá megy Diana azon kérelemmel, hogy legalább a' hangmü-zerzésben adna neki némi oktatást. Rolla ezen kérelmét is megtagadá mondván, hogy töle már e' részban sincs mit tanulnia. Megsertetve ez önfejüség által, Diana eltökélé, magát Rollán megboszulni, és csak hamar talált is módot czélja kivitelére. Rolla egy hangversenyt irt, mellyet bizonyos közelgö ünnepélynél eljátszani szándékozék. Diana több napon át lappangott amannak ablaka alatt azon órákban, mellyekben Rolla gyakorolgatá müvét; följegyzé elméjében az eszméket, solókat, 's az igy elsajátitottból egy hangversenyt rakott össze. Három nappal az ünnepély előtt azon kivánatát jelenté, hogy olasz szokásként egyik szentegyház karán szeretné magát hallatni. Dianát hallgatandó nagyszámú tannok és mükedvelö gyült össze, ezek között Rolla is. Mennyire bámult azonban e' jó ember, midön Dianától mind azon gondolatot játszatni hallá, mellyeket ö vala játszandó, könnyü elgondolni.

A' nagylelküség még nem csupa hang. Franczia ország de l'eure-i megyéjében egy molnár több sütökemenczét kibérelvén, azokban kenyeret, a' becs-áron alul 35 centime-en eladandókat, süttetett. Ennek eredményében a' többi sütöhez természetesen senki sem ment, 's ezek a' molnárt pörbe idezék. A' hatóság azonban azt nyilatkoztatá-ki, hogy valamint azt nem ellenezheti a' törvény, ha valaki 100.000 frankot a' szegényeknek akar ajándékozni, ugy azt sem, ha valaki száz ezer frankot azon

Debreceni Egyetem Egyetemi és Nemzeti Könyvtár Jelzet: 252.906

czélra fordit, hogy a' szegénységnek olcsóbban juttassa kezébe a' kenyeret. Buquet ur tehát (e' derék embernek neve) háboritlanul folytathatja nagylelküségét.

Észrevételek. — (Sine odio et ira)— Horváth Boldizsár ur az idei Regélő 32. 33. 34. sz. szives volt az olvasó közönséggel kivonatokat közleni uti naplójából, mellyek (ugy látszik) sietés jeleit hordják magukon. Igy Reg. 32. olvashatni Köszegről: „Semmi zaj semmi nesz nem hirdeti, hogy város: csak tornyai gyanittatják. — Haladási tekintetből nem mérközhetik-meg Szombathelylyel, a' derék püspöki várossal.“ — Az utazó ur alighogy panaszkodhatott Kőszeg élettelenségéről; nyiltan kimondva: midőn H. ur Kőszegen keresztül utazott, az utszákat tömve szemlélte; vagy a' nép kandisága nem ingereltetik-fel a' szomszéd városból menő bucsúsok által? 'S ha, mint tudjuk, csak egy óráig mulata ott, minő joggal mondhatja a' várost életnélkülinek? Vagy lehet-e itélni augustusnak egy déli órájából? Sétálnake ekkor a' legnépesebb városokban? — Hallásból pedig itélni az utazóhoz nem illik; ki miről itél, azt önszemeivel tekintse-meg.

Mérközhetik-e haladási tekintetben Szombathelylyel? iteljék-meg mások. Annyit mondhatni, hogy van casinója, beteg ápoló intézete, kórháza, zeneegyesülete s a't. A' külcsinosulással éppen ugy van. Nem készülnek-e évenként uj, szép izlésü házak? — Ha utazási naplóinkat közleni akarjuk, legyünk önállásúak; ne hagyjuk magunkat az első benyomás hatalmától elragadtatni; ne viseltessünk némelly vidék vagy város iránt előszeretettel; feddjünk ott, hol szükséges, ha alapos okaink vannak. Gyakran messziről csal a' szem közelebbről kiviláglik csalódásunk. P—h—r.

A' londoni tower fel- és bezárása különös szertartáss l megy végbe. Midőn a' kapus reggeli 6 és esti 11 órakor a' kulcsokat a' parancsnoktól elhozza, vagy oda visszaviszi, minden őrt álló katona, tisztjöktől vezetve, fegyvert ragad. A' tiszt kiáltására: ‚ki az?‘ — „a' kulcsok“ — feleli a' kapus. — ‚A' kulcsok mehetnek!‘ — mond az őrtiszt 's —‚karra a' fegyvert!‘ parancsszót ejt. — „Isten védje a' királynőt“ — szóll továbbá a' kapus; „„amen!“ válaszol az egész őrség.

Kérelem. A' Regélő-Honművész jövő fél évi folyamatjára megkezdődvén az előfizetés, kéretteinek annak t. cz. pártfogói, méltóztassanak rendeléseiket akár a' cs. k. postahivatalokon, akár a' kiadónál Pesten legalább e' hónap **20**-*ig megtenni: különben a' későbben érkezett előfizetők czimeinek nyomatása miatt a' jövő félévi* **1**-*ső számok küldetése rendes időre meg nem történhetik. A' lakhelyeiket változtató előfizetőkre nézve mindenkor tanácsolhatóbb, hogy egyenesen a' kiadónál rendeljék-meg lapjaikat.*

Szerkezi Mátray Gábor, halpiaczon, Dencs-ház, 86-dik sz. a.

Nyomatik Trattner-Károlyi' betüivel, valóságos angol vas-sajtón uri utsza 612.

Debreceni Egyetem Egyetemi és Nemzeti Könyvtár Jelzet: 252.906